

91. Hodina mi prišla

1.Hodina mi prišla,
Ženích môj ma volá, tak sa s vami
Lúčiť mám.
Veľká milosť Božia
Zjavná mi v nej bola, keď sa ku mne
Sklonil Pán, všetkých ťažkostí,
Mnohých bolestí On ma zbavil sám.

2.Nuž, bez žiaľu, smútku, tíško, bez reptania / z tohto sveta odchádzam, / k nebeskému mestu
plný(plná)
Odhodlania / svoje krok obraciam, / večnej radosti
Z Božej milosti / tam už dochádzam.

3.Hoci sú tak krásne príbytky pozemské, / ktoré ľudia stavajú, / omnoho však krajšie sú oné
nebeské, /
Ktoré na nás čakajú. / Tie Boh postavil, pre tých pripravil, / čo Ho milujú.

4.Tam už nielo smrti, ani slz a žiaľov, / všetko to tam
Prestane, / a čo trápilo ma bolesťou tu stálo, / tam už
Navždy ustane; / po čom túžilo srdce, kým bilo, / tam
To dosiahne.

5.A tak, milí moji, dávam svoje „zbohom“ / tejto
Časnej márnosti, / aby s Kristom Pánom, mojím živým Bohom, / žil (žila) som (tam) vo
večnosti. / Tam
Ma, Ježiši, Pane najmilší, / prijmi z milosti.

92. Náš život je Boží dar

1.Náš život je Boží dar, vždy
Na to myslíme
A ten čas, čo Boh nám dal, len
Múdro užime.
Na konanie dobrého vždy budme ochotní, kým
Minú sa časného života nášho
Dni, života nášho dni.

2.Boh stvoril nás – tak žime / na Jeho slávu česť /
A v láske všetci slúžme / aj svojim blíznym dnes. /
Ved' čo tu rozsievame, / to budeme tam žať, / raz všetci predsa máme /: pred súdom Božím
stáť.:/

3. Boh v Kristu Pánu krásny / nám všetkým príklad
Dal, / že múdro možno vzácny / života užít' dar;/
A ten, kto verí v Neho, / sa smrti nemá báť, / ved' veniec z ruky Jeho /: tam v nebi môže vziať.
:/

4. Tou nádejou sa tešme, / hoc srdce cíti bôľ, / veď život, pevne verme, / ten plný, plodný bol,
čo z Božej
vôle práve / na zemi skončil už. / Nám v smrti chvíli
tmavej /: večnosti svieti lúč. :/

93. Dost' už je, dost'!

1. Dost' už je, dost'! Ach, Pane, vezmi
Ma do nebeských stánkov!
Ty sprevod' ma, keď môj stánok tela usne smrti spánkom.
Hľa, srdce po Tebe len túži,
Ty obdaruj ma, Synu Boží,
Večnou slávou.

2. Dost' už je, dost' tých bied, čo ma tlačia / a neubúdajú, / bôľ trápi ma, ťažkosti ma ťažia /
a neprestávajú. / Ach, ktože z toho ma vyvedie, / do svätých
Ríše kto dovedie? / Pán Ježiš sám.

3. Dost' už je, dost'! Je ťažký každý deň, / ó, Bože,
Otče môj. / Ty časný kríž na večnú radosť zmeň, / daj
Dobojovať boj, / nech každá ťažkosť už prestane. /
Však Tvoja vôľa nech sa stane, / ó, Ježiši.

4. Tak odchádzam zo sveta biedneho / bez strachu,
Žalosti, / veď vojdem, viem, do raja večného / z Kristovej milosti. / Tam všetky kríže
a súženia / na radosť
Nebeskú sa zmenia / v sláve večnej.

94. Už je dost' dní života môjho

mel. Ach, ja biedny, úbohý hriešnik

1. Už je dost' dní života môjho,
už posledný čas nastáva,
neopust' ma, utrápeného,
len Tebe sa odovzdávam,
do večnej uved' ma slávy,
môj Bože, Otče láskavý.

2. Putoval som mnoho po zemi, / ach, všetkého už je
tu dost'. / Nech príde odchod vytúžený, / keď Teba
prosím o pomoc; / do večnej uved' ma slávy, / môj
Bože, Otče láskavý.

3. Nuž, s pokáním, modlitbou tichou / len Tebe ducha
porúčam, / Ty rozumieš žalostným vzdychom / i všetkým mojim bolestiam; / do večnej uved'
ma slávy, /
môj Bože, Otče láskavý.

95. Srdce mi po Tebe túži

mel. Sláva buď tebe, Bože náš

1. Srdce mi po Tebe túži,
Ty si mojej spásy zdroj,
skloň sa k ubolenej duši,
uľav bôle, Pane môj;
utrpenie narastá,
trpezlivosť stráca sa,
s pomocou mi prispej, Pane,
keď tak trpím neprestajne.

2. Prosím, nezabúdaj na mňa, / v dobré obráť, čo je
zlé, / volám, posilň každého dňa / moje telo slabé,
mdlé; / aj keď duch môj silný je / znášať každé súženie, / v neochvejnej viere plesá, / predsa
telo v bôli
klesá.

3. Drahý Pane, dobre poznáš, / že Ťa chcem pri sebe
mať, / čo mi k dobru slúži, dávaš, / či už radosť a či
strasť. / Nech sa stane, Bože môj, / čo chceš, si môj
spásy zdroj, / však ja z ruky Tvojej Pane, / všetko
prijmem odovzdane.

4. Vždy chcem Tebe verný zostať, / v tejto viere ne-
chať svet, / v pravde Tvojho slova obstať, / k Tebe
odísť hoc aj hneď; / keď opustím túto zem, / dúfam, že
aj dostanem / veniec slávy zaslúbený / všetkým, čo Ti
boli verní.

96. Svetská nádhera a sláva

1. Svetská nádhera a sláva,
buď už milá, komu chceš,
tvoja radosť nie je pravá,
nesplníš, čo sľubuješ;
tí, čo nebo nemilujú,
nech len v tebe rozkoš majú,
mne je predsa najmilší
život v Kristu Ježiši.

2. Ľudia prácou vysilení / klesajú od únavy, / žiadajú
si: Otče verný, / uľav slnka páľavy, / aby sme po práci ľahkej / spočinutie našli ľahké; / mne
je oddych naj-
milší / v Tebe, drahý Ježiši.

3. Často vravím si sám sebe, / často, azda tisíckrát, /
aby som už v svojom hrobe / mohol tíško spočívať; /

a na krídlach viery pravej / do otčiny vzlietol drahej, /
tam žil s Tebou, najmilší / Pán a Boh môj, Ježiši.

4. Prosím, aby stánok tela / mohol som už opustiť, /
z vrúcnej viery v Spasiteľa / smel do nebies k Bohu prísť,
/ by som pieseň vďaky spieval / a na Božiu tvár sa
díval, / pre Tvoju smrť, najmilší, / daj to, drahý Ježiši!

97. Môj Pane, ako slnce jasné

mel. Kto len na Boha sa spolieha

1. Môj Pane, ako slnce jasné
zapadne život človeka,
keď stemnie sa a život zhasne,
aj každá časná útecha.
Buď nádejou mi v živote
a svetlom v smrti temnote.

2. Môj Bože, tam len sa nám zjasní, / čo sme tu
hmlisto zhliadali, / uzrieme len tam v Tebe šťastní, /
v čo sme tu zbožne dúfali, / keď viera bude videním /
a nádej v Teba spasením.

3. Môj Bože, tam smrť už moc nemá, / žiť večne s Tebou budeme, / keď doba tá blahoslavená
/ kráľovstva
Tvojho nastane, / tam stíšiš každý bôľny vzdych /
a zotrieš slzy plačúcich.

98. Do rúk Božích porúčame

mel. Baránok, hľa, nesie viny

1. Do rúk Božích porúčame
zosnulého po boji.
Došiel beh tvoj už do cieľa
ideš pred trón Spasiteľa,
nech ťa prijme na milosť;
Žehnáme ťa. Amen, amen!
Odpočívaj v pokoji.
V dome Otca Pán ten svätý
iste miesto prichystal ti,
kde je stála blaženosť.

2. Večnej slávy svetlo svitá, / rozjasňuje smrti tieň, /
veď hlas Boží prebudí ťa, / vzkriesenia keď príde deň.
/ Žehnáme ťa. Amen, amen! / Z lásky Pána ti je dané
/ viacej, než sám by si chcel: / Všetkých hriechov od-
pustenie, / vykúpenie, oslávenie / vydobyl ti Spasiteľ.

3.Naposledy: Amen, amen! / Žehnáme ťa v pokoji. /
Aj keď v žiali nariekame, / Pán nám rany zahojí. /
Raz aj my sa pominieme, / cestou smrti odídeme, /
ale z Božej milosti / Ježiš Kristus, Spasiteľ náš /
z prachu zeme teba i nás / prebudí do večnosti.

99. Po svojej večnej spáse túžim

mel. Márnosť vo svete, samá márnosť

1.Po svojej večnej spáse túžim
ja celým srdcom, Pane môj,
dost' dlho sa už v tele súžim
a čakám, že kríž zložím svoj,
a rana sa mi zahojí:
Prepusť ma, Pane, v pokoji.

2.Starnúcim okom keď sa dívam / na mnohé roky života, / poznávam, čo mi viera živá /
a Božia dala dobrota, / prečo neklesol som v boji: / Prepusť ma, Pane,
v pokoji.

3.Veď čože dáva žitie časné? / Len mnohú súžbu, bôľ
a strasť; / tak jeho svetlo keď už zhasne, / ja túžim
uzrieť večnú vlasť; / do neba duch môj sa strojí: / Prepusť ma Pane, v pokoji.

4.Čím dlhšie trvá život časný, / čím pribúda viac ťažkostí, / tým viacej pohľad viery jasný / sa
upiera do
večnosti. / Tá všetky túžby ukojí: / Prepusť ma Pane,
v pokoji.

100. Len hosťom som na zemi

mel. Ó, Hlava ubolená

1.Len hosťom som na zemi, tu nemám
trvania, môj pravý domov, stály, je v nebi
u Pána.
Len cez hrob tmavý vedie do večnej vlasti púť; tam bude
koniec biele, tam nemá moci smrť.

2.Po ceste trnia kráčal / som od čias mladosti, / keď
trápenia som znášal / a mnohé ťažkosti, / ved' starosti
hneď zrána / na srdce dol'ahli, / i v noci prišli na mňa
/ a spánok zobrali.

3.Na ceste môjho žitia / ma búrky desili, / blesk, príval, vlnobitia / mi úzkosť množili; / však
trpezlivo
niesol / som všetok bôľ a žiaľ, / no, bol by som i klesol, / Ty si však pri mne stál.

4.Len Ty si moja radosť / a svetlo mojich ciest; / keď

zanechávam časnosť, / môj Pane, Ty ma ved' / tou cestou, ktorá končí / vo večnej radosti, /
kde uzrú moje oči / tvár Tvoju z milosti.

5. Tam budem večne bývať / už nielen ako hosť, / ctiť
Tvoje meno, vzývať, / Ti vdáčiť za milosť, / zo srdca
úprimného / Ti spievať piesne chvál, / že si ma nehodného / tak veľmi miloval.

101. Otče, Ty si život dal

mel. Otče náš, milý Pane

1. Otče, Ty si život dal, Ty berieš
ho, odnímaš.
Tento tiež si k sebe vzal, veríme
to, Pane náš.
Do rúk Tvojich vkladáme pútnika
ustatého,
prijmi ho k sebe, prosíme, pre
obet' Syna svojho.

2. Kriste, Ty si život sám, / nás potešuj v tej chvíli, /
milosť svoju udeľ nám, / moc smrti nech nezmylí / nádej, že kto Tebe žil, / ten v Tebe aj
zomiera. / Raz ho
tam aj osláviš, / kde viac sa neumiera.

3. Duchu Svätý, zmiluj sa, / neopúšťaj nás v žiali! /
Otvor duši nebesá, / čo odchádza do diali. / Vzdychaním nevýslovným / za ňu sa prihovárajú, /
nám však
sluhom pokorným / istotu viery dávajú.

102. Večný Bože, Tvoje roky

mel. Kráľu nebies! Kto vysloví

1. Večný Bože, Tvoje roky
nikdy neskončia, z Tvojej moci
živou krásou kvitnú úbočia;
Ty prikážeš a zvädlý kvet
vietor odveje, aj človek sa
ako tráva časom pominie.

2. Boh spočítal naše roky, / dni a hodiny, / raz sa
človek odoberie / z kruhu rodiny; / /:smútok ako
mračný oblak / srdce zahalí, / završí sa ľudský život /
v tichom skonaní. :/

3. Pane, Ty nám dávaš poznať, / že sme iba prach, /
no, milosťou v našich srdciach / prekonávaš strach: /
/: Kristova smrť a vzkriesenie / je znak nádeje, /
že z časnosti do večnosti / len s Ním prejdeme. :/

103. Akže sme už mnoho dobrého

mel. Aj keď ma Pán Boh zavše tresce

1. Akže sme už mnoho dobrého
z rúk svojho Pána prijali,
ak dá piť z kalicha horkého,
prečože by sme reptali?
On vie, čo chce, aj keď tresce,
zavrhnúť nás nechce.

Refr.: Buď sväté meno Hospodinovo pochválené!

2. Ak by nám odňal časné statky, / nezúfajme preto
v žiali, / keď sme na svet z života matky / prišli, veď
sme nič nemali, / a Boh milý v každej chvíli / množil
naše sily.

Refr.:

3. Ak vezme nám manžela (manželku), dietky, / ak
nás aj života zbaví, / však v nebesiach veriacich všetkých / zhromaždí do večnej slávy. / Čo
Pán Boh dal,
to si aj vzal, / svoje k sebe zobral. /

Refr.:

4. Kto proti nám, keď Boh je s nami? / Živí aj mŕtvi
sme Jeho; / diabol, smrť a pekelné brány / neodlúčia
nás od Neho; / hlad, povodeň, meč a oheň, / zlo sveta celého. /

Refr.:

104. Čím väčší kríž, tým bližšie nebo

mel. Pád poddávam sa Božej vôli

1. Čím väčší kríž, tým bližšie nebo,
pod krížom Boh nám bližšie je,
kto tu ešte v trápení nebol,
ten smrť a súd si zľahčuje:
Koho Boh cvičí v súžení,
ten bude blahoslavený.

2. Čím väčší kríž, tým väčšia viera, / palma pod bremenom rastie, / kresťan si zo slz perly
zbiera, / a nezlomí ho nešťastie, / jeho viera v kríži silnie, / prekoná každé súženie.

3. Čím väčší kríž, tým väčšia láska, / vetrom sa aj
oheň množí, / keď pominie sa búrka ťažká, / hneď slnko lúče rozloží, / sťa olej do ohňa vliaty,
/ tak nám
kríž lásku roznieti.

4. Čím väčší kríž, tým väčšia nádej, / ktorá nezahanbí nikdy, / pomáha najmä v chvíli ťažkej, /
i za mračnom slnko vidí, / kotva loď v búrke zachráni, / nádej dá prísľub záchrany.

5. Čím väčší kríž, tým bližší Ježiš, / keď ľudská pomoc zlyháva, / len Jeho chyt' sa – a uvidíš, /
svojim
pravicu podáva. / On aj v hroznej chvíli smrti / poteší
a oslobodí.

6. Ukrižovaný, daj mi Tvoj kríž / vždy úprimnejšie
milovať, / uľahči to, čo mi naložíš, / najmä však pomôž zachovať / vieru, lásku, nádej vo mne
/ a kríž
prenášať pokorne.

105. Cez súženia a bôle

mel. Ó, Hlava ubolená

1. Cez súženia a bôle,
cez mnohé ťažkosti
ísť podľa Božej vôle
musíme z časnosti
do večnej slávy nebies,
kde nárek prestane. Ach, prosíme, tam prenes nás biednych, ó, Pane.

2. Tou cestou mnohí išli, / čo Bohu slúžili, / prv než
ku cieľu prišli, / tu bôľne kvílili. / Sám Boží Syn, Pán
Ježiš, / keď spásu získal nám, / tak ťažký musel
zniest' kríž, / On, Boh náš a náš Pán.

3. A preto aj my kríž svoj / tu tíško znášajme, / bojujme výborný boj, / beh verne konajme, / vo
viere
stojme, až kým / svoj dosiahneme cieľ, / ten veniec,
ktorý svojim / zaslúbil Spasiteľ.

4. Ak mieniš, Pane milý, / nás cestou kríža viesť, / tak
slabým pridaj sily / čo naložíš, to zniest', / len odpusť
naše hriechy, / daj šťastné skonanie / a premeň bôľne
vzdychy / na spev a plesanie.

106. Ježiš, moja radosť

1. Ježiš, moja radosť, srdca
môjho žiadosť, krása vznešená,
len po Tebe túži v každom
svojom kríži duša stiesnená.
Syn Boží, Spasiteľ môj,
na svete niet nič milšieho,
nad Teba drahšieho.

2. Ja v Tvojej ochrane, / i keď boj nastane, / nič sa neľakám. / Nech si víchor zúri, / nech zlosť ľudská búri,
/ v Teba len dúfam. / I keď hriech sa rozmáha, / a mňa
kríž, zármutok dusí, / len nech Ty pri mne si.

3. Vzdial' sa svetská márnosť, / lebo moja radosť / len
Pán Ježiš je, / preč sláva, hodnosti! / Pácha neprávosti, / kto pre vás žije. / I keď kríž a časná
smrť / na svete ma trápi, mučí, / s Ním ma nerozlúči.

4. Nesmúť, moja duša, / ver v Pána Ježiša, / pokoj
pod' v Ňom nájsť, / tí, čo Ho milujú, / miesto smútku
majú / v nebi svoju slasť. / Ak znášam aj potupu, /
o všetkom vie večná Milosť, / Ježiš, moja radosť.

107. Kde sú verné zástupy

mel. Dobrý boj som na svete

1. Kde sú verné zástupy Božích vyvolených,
ktorých Ježiš vykúpil, krvou očistil ich,
Pane, tam si vezmi nás,
keď sa nám čas minie, pre zásluhy
svoje spas a pre zmilovanie.

2. Kde je nové nebo, zem, / s ľuďmi Boží stánok, / kde
na tróne uprostred / je Boží Baránok, / Pane, tam si
vezmi nás, / aby sme Ti chvál, / v ktorých zaľúbenie
máš, / spievať neprestali.

3. Tam nebude viacej plač, / trápenie a smútok, / ale
večná radosť, jas, / nijaký zármutok. / Pane, zotri slzy nám, / ktoré prelievame, / nech po
časnej smrti tam / s Tebou prebývame.

108. Keď bolesť blíži sa

mel. Kde si, môj premilý

1. Keď bolesť blíži sa, oči plní žiaľ, nedovoľ mi, Pane,
aby som zúfal. Tvoj slnka jas žiari ponad mračná.
Ku Tebe pohliada myseľ vďačná.

2. A keď som v nemoci, Ty k lôžku môjmu / pristúpiš
s pomocou sluhovi svojmu. / Čoho sa ľakať mám, čoho sa báť, / keď viem, že Ty pri mne
vždy budeš stáť?

3. A keby som aj raz pod krížom zmieral, / ku Tebe
vedie ma vždy moja viera, / keby sa nestíšil bôľ mojich rán, / na Teba spolieham, Ty si môj
Pán.

109. Ježiš ma miluje

mel. Bože, verný Bože

1. Ježiš ma miluje,
čo si mám ešte žiadať?
V Ňom a Jeho láske
chcem stále zotrvať;
On vo mne a ja v Ňom,
to ma potešuje,
som šťastným dieťaťom,
Ježiš ma miluje.

2. Nie horkosť, lež sladkosť, / zo slov Jeho plynie mi,
/ ak tu mám ďalej žiť, / Pane, prispor mi viery; / staň
sa, ako Ty chceš, / keď ma kríž sužuje, / u mňa stále
platí: / Ježiš ma miluje.

3. On vie lepšie, než je, / v čom pravé blaho tu je, /
predo mnou je skrytý / cieľ, ktorý On sleduje, / keď
však trpezlivo / prenášam trápenie, / nič mi neuškodí,
Ježiš ma miluje.

4. Prešťastný je ten deň, / keď na Neho spomínam, /
šťastná je chvíľa tá, / k Ježišovi keď vzhliadam, / hoci raz aj umriem, / srdce nežaluje, /
vyznávam s isto-
tou: / Ježiš ma miluje.

5. A keď raz príde smrť, / z časnosti ma odvolá, / pôjdem jej v ústrety / a v nádeji zavolám: /
Smrť, strach,
hrôza z teba / sa ma nezmocňuje, / lebo pevne verím:
/ Ježiš ma miluje.

110. Keď žiaľu bremeno nás tlačí

mel. Kto len na Boha sa spolieha

1. Keď žiaľu bremeno nás tlačí
a rozlúčkou sme zronení,
keď srdcia trápime si v plači,
kto rozjasní zrak zahmlený?
Len Ty, ó, Pane Ježiši,
si Utešiteľ najmilší.

2. Keď bolí smrti osteň zhubný, / čo zväzky naše poranil. / Kto podá pre život liek sľubný, / čo
balzomom je na rany? / Len Ty, ó, Pane Ježiši, / si lekár, ktorý vylieči.

3. Hoc ťažia nás tu mnohé biedy, / Ťa duchom vrúcim
slávime, / ved' zjavil si aj nám, čo niekedy / si zjavil
dieťkam, veríme, / že s Tebou, Pane Ježiši, / sme
svojmu Bohu najbližší.

111. Krížom trápený

mel. Odvrát', ó, Bože

1. Krížom trápený, Bože, Teba hľadám,
ťarchou skľúčený do Tvojich
rúk skladám všetko dúfanie,
i svoj život celý, plný dôvery.

2. Len tá blaženosť / posilňuje, Pane, / že mi nebies
vlasť / príbytkom sa stane / aj cez smrti tieň, / že Ty,
svetlo pravé, vedieš ma k sláve.

3. Pane, sily daj / preniesť smrti chvíle, / z lásky vypočuj / vzdychy úpenlivé, / keď so mnou
budeš /
v tom poslednom boji, / usnem v pokoji.

112. Po chvíľach ťažkých

mel. Odvrát', ó, Bože

1. Po chvíľach ťažkých, kríži utrpenia,
keď hlava na hrud' klesá unavená, po mnohých nociach
a v bôli prebdených zostal iba vzdych.

2. Ako by zrazu / blesk priam udrel z neba, / mizne aj
kalich, / čo umoril teba, / aj ťarchu hriechu, / tú nošu
tvrdých skál, / na seba Pán vzal.

3. Tak leží telo, / ruky urobené, / oči spia, na zrak /
padá tiché snenie. / Už ti smrti zvon / na cestu vyzvára, / spočiň u Pána.

113. Pokorne, tíško, milá duša

mel. Kto len na Boha sa spolieha

1. Pokorne, tíško, milá duša,
znášaj ťažký kríž, bolesti,
pamätaj, že to Boh dopúšťa,
dá však i pomoc z výsosti!
Preto, nech sa, čo chce deje,
len v Bohu skladaj nádeje.

2. Nebudeš, duša, zahanbená, / Boh prameňom je pomoci, / k milosti Jeho otvorená / je brána
vo dne
i v noci. / On radosť do srdca naleje, / len v Bohu skladaj nádeje.

3. Nie, nezdarí sa v každom čase, / čo človek žiada

a mieni, / a kto sa zapriet' nedokáže, / ten zlé na horšie premení. / Boh však vie, čo mi prospeje, / len v Bohu skladaj nádeje.

4. Ak Pán Boh chce, už zajtraší deň / prinesie mi uľahčenie, / stratí sa všetkých starostí tieň, / stopa po ňom nezostane! / U Boha všetko možné je, / len v Bohu skladaj nádeje.

5. Hoc by aj trval údel ťažký, / meškala pomoc z výsosti, / len tíško, ešte z Božej lásky / rozkvitnú ruže radosti. / Preto nech sa čo chce deje, / len v Bohu skladaj nádeje.

114. Pán Boh mi je silou

1. Pán Boh mi je silou i dúfaním,
potešením istým a nepremenným,
len v Jeho moci i vo dne i
v noci hľadám pomoci.

2. V Ňom je život, smrti sa nebojím, / s Ním ob stojím, / ved' On je Otcou mojím. /
Nezomriem večne, / vyznávam srdečne / a viem bezpečne.

3. Neodluči ma tu nič od Neho, / dúfam v Neho, / ved'
som stvorenie Jeho. / On, ma spravuje, / vedie, opatruje, / aj ochraňuje.

4. Preto, dokiaľ žijem, Jeho chcem cítiť, / vždy velebiť
/ a skutky Jeho chváliť, / slúžiť len Jemu, / Otcovi
večnému, / Bohu mocnému.

5. Ó, Bože, chráň cirkev svoju milú, / hŕstku malú; /
tak draho vykúpenú / krvou verného / Syna jediného,
/ Krista milého.

115. Čo Boh činí, to dobré je

1. Čo Boh činí, to dobré je,
svätá je vôľa Jeho,
čo naloží, to prospeje,
ja pevne verím v Neho,
že ma On sám, môj dobrý Pán,
vyslobodí zo zlého,
spol'ahnem sa na Neho.

2. Čo Boh činí, to dobré je, / pozná čas ku pomoci, /
hojí srdce, keď choré je, / lieči v každej nemoci, /
klesnúť nedá, a tak teda / očakávam na Neho / v deň
súženia každého.

3. Čo Boh činí, to dobré je, / On mi nič zlé nepraje, /

premáha všetko, čo zlé je, / On je zdrojom nádeje, /
raz príde čas, keď ma Pán zas / poteší a posilní, / veď
dobro so mnou mieni.

4.Čo Boh činí, to dobré je, / hoc musím aj okúsiť /
bôľ, trpký kalich, súženie, / ja sa predsa odstrašiť /
ničím nedám, On láskou sám / osladí mi horkosti /
a zbaví ma žalosti.

5.Čo Boh činí, to dobré je, / pri Ňom navždy zostanem, / aj keď zomrie telo moje, / večný
život dostanem, / Boh ma z hrobu v onú dobu / prijme v slávny
neba stan, / na Neho sa spolieham.

116. S tebou sa rozžehnavam

mel. Čím môžem Ťa privítať

1. S tebou sa rozžehnavam,
svet klamný, nestály,
veď v tvojich krásach nemám
radosti zdroj stály,
v nebi je stánok lepší,
po ňom verní túžia, tam Pán večný
poteší všetkých, čo Mu slúžia.

2.Svojou radou ma spravuj, / Ježiši, syn Boží, /
zmužilosť srdcu daruj, / keď sa môj kríž množí, /
uľavuj mi bolesti, / daj šťastné skončenie, / potom
počasnej smrti / aj večné spasenie.

3.V deň boja posledného / Tvoj kríž, meno Tvoje, /
kiež občerství ma mdlého, / je zdrojom nádeje, /
a Tvoja smrť, Ježiši, / horké umučenie, / nech útechou
je duši, / keď príde lúčenie.

4.Nuž priviň ma z milosti / ku sebe, môj Pane, / prived', kde niet žalosti, / kde len radosť
vládne, / dobre
mi bolo časne / pri Tebe aj v kríži, / preto chcem byť
i večne / s Tebou, môj Ježiši!

5.Vpíš moje meno Pane, / do Knihy života, / a spoj
ma s tými pevne, / čo v nebi chvália Ťa / účastní večnej slávy / a stálej radosti, / splň to, Pane
láskavý, /
prehojný v milosti.

117. Z hlbokosti k Tebe volám

1.Z hlbokosti k Tebe volám,
čuj, Bože, smutný môj hlas,
praj sluchu úprimným slovám,

skloň sa ku mne, pomôž včas;
veď ak vidíš len neresti,
previnenia, neprávosti,
kto pred Tebou obstojí?

2. Ty však zo svojej milosti / previnenia odpúšťaš, /
bez našich zásluh, hodností / kajúcim milosť dávaš. /
Človek nemá sa čím chváliť, / lež v pokore a v bázni
žiť, / prosiť o zmilovanie.

3. Len ku Tebe sa utiekam, / a nie k svojim zásluhám,
/ v úzkosti len Teba hľadám, / na Tvoju pomoc čakám. / Písmo sväté svedčí o tom, / že si
milostivým
Otcem, / chcem navždy zostať s Tebou.

4. Ak musel by som do noci / a zas do rána volať, /
však, Bože len Tvojej moci / vždy budem dôverovať
/ a spasenie len od Teba, / trojjediný Bože z neba, /
budem vždy očakávať.

5. Ak aj mnoho zlého je v nás, / u Boha viac milosti,
/ pravica Jeho v pravý čas / z ťažkostí nás vyproští. /
On Pastier stáda výborný, / u Neho sluha pokorný /
dosiahne vykúpenie.

118. Zo srdca vrúcne žiadam

mel. Ó, hlava ubolená

1. Zo srdca vrúcne žiadam o tiché
skonanie, veď v tomto tele znášam kríž mnohý,
môj Pane.
Nuž, v pokoji chcem odísť do večnej radosti:
Príď čím skôr, môj Ježiši. Ty darca milosti!

2. Ty zbavil si ma pekla, / smrť večnú porazil, / pre krv, čo za mňa tiekla, / som s Tebou
zvíťazil. / Viac nebojím sa smrti, / ľsti diabla, hriechov zlých, / prečo by som sa rmútil? / Som
v rukách Kristových!

3. Daj sily, nedaj klesať, / keď zrak mi zastrie tma, /
a pomôž verným zostať / do posledného dňa, / nech
v pevnej viere môžem / tu beh svoj dokonat'. / A po-
tom Tebe, Bože, / chcem ducha odovzdať.

4. Sám Hospodin nech žehná / vám, moji najmilší, /
nech dary nebies vám dá / a v smútku poteší. / Vo
viere bud'te pevní / po celý žitia čas, / kým Spasiteľ
náš verný / ku sebe pozve vás.

119. Tak blahoslavený

mel. Ja v Boha milého

1. Tak blahoslavení sú kresťania verní, čo plnia Božie slovo
a žijú podľa neho. Nič im tu neuškodí, lebo Pán Boh ich vodí.

2. I keď mnohú bolesť / v živote musia zniesť, / na
škodu im to nie je, / veď Pánovo riadenie / pomáha ku
dobrému / každému veriacemu.

3. Pobožnosť srdečná / je vždy užitočná, / Boh má
v nej zaľúbenie / a dáva zaslúbenie / aj pre život terajší, / aj pre život budúci.

4. Kto pobožne žije, / ten Bohu milý je, / pristúpiť
môže k Nemu, / k Otcovi láskavému, / len v Ňom
zložiť nádeje, / nech sa čokoľvek deje.

5. Tam v slávnej večnosti / veľkej blaženosti / dôjdu
Boží ctitelia. / Tam svojho Stvoriteľa / budú vždy
oslavovať / a večne sa radovať.

6. Oko nevidalo, / ucho neslýchalo, / nevstúpilo do
srdca, / čo od večného Otca / je všetkým pripravené,
/ čo milujú Ho verne.

7. Ó, Bože, pomáhaj, / Duchom ma sprevádzaj, / nech
v pravej pobožnosti / nažívam tu v časnosti, / a potom
s Tebou stále / prebývam v nebies sláve.

120. Ach, jak krátky je náš čas

mel. Ach, jak všetko predivne

1. Ach jak krátky je náš čas, nik nevie,
kedy sa raz aj pre nás naplní;
tak náhle odchádzame, ani sa nenazdáme, smrť zavrie naše časné dni.

2. Kým dni života, Pane, / z milosti Tvojej máme, /
sám nás sprevádzaj v nich, / by sme Ťa milovali /
a slabým pomáhali, / životom žili pobožným.

3. Ku príbytku večnému / chystať sa daj každému /
v žiali aj radosti, / všetko Ti odovzdávať, / v nádeji
zotrvávať, / že aj nás vzkriesiš z milosti.

121. Aj keď neviem ako, kde

mel. Ježiša neopustím

1. Aj keď neviem ako, kde,

rozlúčim sa s telom svojím,
to však môj Boh dobre vie.
Verím, preto sa nebojím;
mojou snahou je vždy bdiieť,
hoc by prišla smrť aj hneď.

2.Nadovšetko si čisté / svedomie chcem zachovávať,
/ a dúfanie mať isté, / vieru v Ježiša dokázať / čistou
láskou, aj bolesť / každú bez reptania niest'.

3.Keď tu žijem pokojne, / pokojne aj potom usnem, /
keď môj Pán je so mnou, viem, / hoci aj do hrobu
klesnem, / pre zásluhy Jeho smiem / veriť, že s Ním
žiť budem.

122. Nič nemám drahšie

mel. Verím to pevne

1.Nič nemám drahšie na tom širom
svete nad Teba, Kriste,
a nad slovo sväté, k sebe ma
voláš, odpočinok
dávaš, pri mne zostávaš.

2.Všetko sa míňa: žalosť, radosť, sláva, / život ľudský
je ako v poli tráva, / zaveje vietor, niet ho viac na zemi, / náhle sa zmení.

3.Ale Ty, Pane, ten istý bez zmeny, / Ty si od vekov,
zmilovania plný, / pri Tebe aj my život večný máme
/ v nebeskej sláve.

4.Nádejou spásy živíš dušu moju, / v zármutkoch
tešíš, posilňuješ k boju, / nad Teba v svete, žijem, či
umieram, / nič drahšie nemám.

123. Pamätajme na to všetci

1.Pamätajme na to všetci: Stálosti nemáme, smrť nás často vtedy zdesí, keď sa nenazdáme.

2.Smrteľní sme – vieme tedy: / umrieť raz musíme, /
ale ako, kde a kedy, / ani netušíme.

3.Taký, hľa, je od pradávna / údel všetkých ľudí, / nešťastia nás mnohé rania, / strhnú smrti
prúdy.

4.Boh však nechce, aby večne / zhynul hriešny človek, / On dá silu, hoc je smútok / veľký
akokoľvek.

5.On dal svetu Spasiteľa - / a v Ňom aj my máme /

láskavého Tešiteľa, / preto nezúfame.

6. Dúfajme, On nielen raní, / On i obväzuje, / otvorí
nám nebies brány, / spásou obdaruje.

124. Počúvaj, pútnik

mel. Aká ľúbezná

1. Počúvaj, pútnik, počúvaj
pozorne volanie, ktoré
od tichých hrobov znie:
Človeče, prach si, na prach sa
obrátiš, život svoj stratíš.

2. Ak tvoje srdce / svet si zaľúbilo, / v žiadostiach jeho / svoje dni prežilo : / smutno ti nad tým
/ oko sa
zarosí, / všetko smrť skosí.

3. Mňa však ani smrť / prehrozná nezdesí, / aj v hrobe tmavom / uvidím Slnka svit: / zasvieti
mocne /
z Ježiša milého / tým, čo sú Jeho.

4. Za Kristom kráčaj, / Boží ľud v časnosti, / slúžiacou láskou / v ústrety večnosti, / ver, príde
koniec /
všetkého strádania / pred tvárou Pána.

125. Ó, smrť, si krutý hosť

1. Ó, smrť, si krutý hosť,
prinášaš bôľ a žalosť,
ty srdcia zraníš
tam, kde sa zjavíš.

2. Čo vedno spája nás, / ty rozdelíš a trháš, / aj pevné zväzky / rodinnej lásky.

3. Ty rozkoš, krásu tiež / do prachu zraziš, zmetieš, /
pred tebou ktože / uniknúť môže?

4. Všetkým predsa nie som sám, / mňa chráni Ježiš, môj
Pán, / nad smrťou Víťaz, / čo umrel za nás.

5. On, Priateľ a Boh môj, / dá život, radosť, pokoj, /
ku Nemu idem, / s Ním večne budem.

126. Niet chvíle v živote

1. Niet chvíle v živote, niet miesta
na svete, kde by som si žil v istote; viem,
smrť čaká, a to ma desí a ľaká.

Refr.: Ach, Bože, v tomto súžení
len Ty mi buď potešením!

2. Tu sme len nestáli, / či veľkí, či malí, / odplatou
v smrti sme vzali. / Tá nás všetkých / berie: silných,
a či vetchých.

Refr.:

3. Čo zmôže liečenie, / čo plač a kvílenie, / azda krátke uľahčenie. / Kde je sila, / čo by nás
pred smrťou
skryla?!

Refr.:

4. Ty sám, ó, Ježiši, / aj v chvíli smrti si / Pomocník
a Pán najvyšší. / V Teba verím, / do Tvojich rúk sa
rád zverím.

Refr.:

5. Bože, prijmi ma sám, / otvor nebeský chrám, / keď
časný beh svoj dokonám. / Volám k Tebe, / dokiaľ len
ducha mám v sebe: /

Refr.: Ach, Bože, v tomto súžení / len
Ty mi buď potešením!

127. Na svoju smrť sa rozpomeň

mel. Buď Bohu česť na výsosti

1. Na svoju smrť sa rozpomeň,
kým žiješ v tejto časnosti,
nehľadáj márne deň čo deň,
v čom nieto pravej stálosti.
Na myslí večný život maj,
nie si tu navždy, pamätaj
v Kristu je nádej záchrany.

2. Čo chce tvoj Pán, maj na myslí, / veď tebe smrť tiež
blízka je, / keď na ňu človek nemyslí, / náhle mu život skracuje. / Dnes, hľa, nám vzala
jedného, / zajtra
vziať môže ďalšieho, / raz príde rad na každého.

3. Nuž, buďme všetci v každý čas / z časnosti odísť
hotoví, / pokánie z hriechov čiňme včas / a buďme
verní Pánovi. / Za príklad slúžme zbožnosti, / úprimnej lásky, svornosti, / tak dosiahneme
spasenia.

128. Vzbud' sa, človeče

mel. Odvráť, ó, Bože

1. Vzbud' sa, človeče, zo sna bezpečnosti,
pýchy duchovnej, hriechu, bezbožnosti, k Bohu sa obráť,
nemysli len na svet, stálosti v ňom niet.

2. Nevieš, ktorý krok posledným ti bude, / ako obstojíš tam, na Božom súde, / keď ťa zastihne
náhle, znenazdania / zlej smrti rana.

3. Tam už nebude času na pokánie, / preto o Božie
prosme zmilovanie, / verme, a na smrť stále pamätajme, / včas sa kajajme.

4. Mnoho nešťastí, nebezpečí tu je, / však aj nimi nás
Ježiš oslovuje, / nuž, buď hotový odísť v chvíli každej, / modli sa a bdej!

5. Drahý Ježiši, buď nám milostivý, / utvrď vo viere v tento čas trúchlivý, / že aj nás k sebe
ako Pán
láskavý / prijmeš do slávy.

129. Včera žil a dnes ho už niet

mel. Rozlúčime sa s týmto telom

1. Včera žil a dnes ho už niet,
zvädol rýchlo tak ako kvet,
Súd Boží je spravodlivý,
každý zomrie, kto je živý.

2. I keď človek to neverí, / že smrť stojí blízko dverí,
/ prekvapí nás nečakane / a tiež predesí náramne.

3. Človek svoj si život stavia / na bohatstve, sile zdravia, / klame seba aj bližneho, / v tom
pokojá niet
pravého.

4. Keď sa zlá smrť náhle zjaví / a života nás pozbaví: / do hrobu nič nevezmeme, / na čom si
tak zakladáme.

5. Kto však Bohu sa odovzdá, / kto s pokáním neodkladá, / ten má hriechov odpustenie, /
večný život a spasenie.

130. Aký biedny, aký krátky

1. Aký biedny, aký krátky
je náš ľudský život;
ako hmla, ktorá sa vznáša,
a potom sa náhle stráca,
aj náš život tak mína sa.

2. Aké márne a nestále / sú radosti svetské; / ako riava rýchlo plynie, / na chvíľku si
nespočínie, / tak sa
svetská radosť minie.

3. Aká je mdlá a nestála / i sila človeka; / hoc by aká veľká bola, / za okamih smrť ju zdolá, / do tmy hrobu ju pochová.

4. Aká márna, aká zradná / je aj ľudská sláva; / pred kým všetko sa dnes korí, / toho zajtra smrť umorí, / sláva mu na popol zhorí.

5. Ježiši, pre svoje rany, / daj nám život večný; zbav nás hriechov, ľudskej zlosti, / veď ku pravej pobožnosti, / potom prijmi do radosti.

131. Kto pozná čas

1. Kto pozná čas, keď dokonat' mám?
Dni plynú, príde po mňa smrť,
vždy blízka je a nečakaná,
náhle ma môže zastihnúť.

Refr.: Kriste, pre rany nevinné
buď pri mne v smrti hodine.

2. Do večera sa často zmení, / čo bolo včasne za rána. / Dokiaľ som živý tu na zemi, / hrôza zo smrti ľaká ma.

Refr.:

3. Nevzdiali ma do Krista môjho / život, smrť, pokoj
ani boj, / dám svoje ruky do rán Jeho, / vyslovím: Pán
môj a Boh môj.

Refr.:

4. Obliekol som sa v svätosť Krista / pri krste, to je
slávna vec, / prijal ma Pán Boh, pravda istá, / miluje
ma ako Otec.

Refr.:

5. Kristovo telo som požíval, / krv Jeho mal som za
nápoj, / On vo mne, ja v Ňom som prebýval, / som Je-
ho, On je Pán Boh môj.

Refr.:

6. Nuž, príď, smrť, večer a či ráno, / som s Kristom,
viac sa nebojím / preved' ma k radosti cez žalosť, /
však s pravou vierou obstoím. / Kriste, pre muky nevinné / buď pri mne v smrti hodine.

132. Dnes žijem

mel. Kto pozná čas, keď dokonat' mám

1. Dnes žijem, či však dočkám rána?
Kto nazrie do budúcnosti?

Nuž, prosím Teba, môjho Pána,
daj, nech Ti žijem k chvále, cti,
aby som Tebe, Pánovi,
bol počet vydat' hotový.

2.Kvet zrána zdobí pestrá krása / a naraz rýchlo
uvädne. / Tak aj človek prv než nazdá sa, / do hrobu
náhle upadne; / nuž, vyplňuj verne čas svoj, / čo ak
dnes príde koniec tvoj?

3.Chráň sa vždy márných skutkov, hriechu, / a nestrat' z očí nebies vlast', / tam kvitne verným
palma
mieru, / tu smútok, stály boj a strasť; / vedz, rýchlo
život uletí, / deň včerajší sa nevráti.

4.Chcem preto, ako Tvoji verní, / v bázni Božej, môj
Pane, žiť, / by som bol aj ja sluha verný, ved' môžeš
v každej chvíli prísť. / Ak by si prišiel v rýchlosti, /
prijmi ma k sebe z milosti.

133. **Môj Bože, viem**

mel. Kto len na Boha sa spolieha

1.Môj Bože, viem, že zomrieť musím,
ved' som len smrteľný človek,
na to si tak často pomyslím,
že nie je stály ľudský vek,
čuj preto prosbu pokornú,
daj, Bože, mi smrť pokojnú.

2.Môj Bože, neviem, kedy skonám, / nie som na
chvíľu bezpečný, / za dym, za tieň život pokladám, /
raz nastane deň posledný, / preto dopraj mi v časnosti / pripraveným byť k večnosti.

3.Môj Bože, neviem, ako umriem; / jedného smrťou
násilnou, / iného zase pokojnou zriem / zo sveta odchádzať smrťou, / nech vôľa Tvoja sa
stane / pri mojom skonaní, Pane.

4.Môj Bože, neviem, kde raz zomriem / a kde zem
prikryje hrob môj, / už teraz to však určite viem, / že
ma vzkriesi z mŕtvych hlas Tvoj, / preto kdekoľvek
spočiním, / Ty so mnou si, nezahyniem.

5.Ked' teba musím zomrieť, Bože / a dokonat' svoj
zemský beh / krv Kristova nech mi pomôže, / prijmi
ma, zbav úzkosti bied, / Tvojmu riadeniu nechávam /
kde, kedy, ako skonat' mám.

134. **Divné volíš, Bože, cesty**

mel. Svetská nádhera a sláva

1.Divné volíš, Bože, cesty,
ktorými nám kráčať dáš,
napriek ľudskej zlobe, lesti,
k dobrému Ty vedieš nás.
Smrťou strašnou srdcia naše
nečakane desíš zavše,
by sme zišli zo zlých ciest,
Tebou sa vždy dali viesť.

2.Z dopustenia Tvojho, Pane, / Bože milý, jediný, /
pred očami každý z nás má / obraz smrti mrazivý; /
ním k múdrosti napomínaš, / k rozvážnosti silu dávaš,
/ vravíš: „Len mi ruku daj, / nikdy sa ma nespúšťaj!“

3.Života i smrti Pane, / úprimne Ťa prosíme: / hroznej smrti zavaruj nás, / ktorej sa tak
desíme. / Keď nás
budeš brať z časnosti / a prevedieš do večnosti, / nech
sa srdce utíši, / v Tebe, Pane Ježiši.

135. Keď ťa schytí žitia vír

mel. Dobrý boj som na svete

1.Keď ťa schytí žitia vír,
bodá tŕnie smútku,
keď hrob chladný otvorí
bránu na rozlúčku,
kto v tej noci svetla lúč
dá, i živú nádej?
Kto k životu podá kľúč,
akou cestou ďalej?

2.Kto ti silu do rúk dá, / vieru v srdce vloží? / Kto
púť zjasní k domovu? / Jedine Syn Boží! / Kriste môj
a Pane môj, / premôž moju mdlobu, / by som mohol
vítazne / prejsť cez bránu hrobu.

3.Kvet i tráva usychá, / zvädnú náhle v lete. / Často
človek ako vták / zrazený je v lete. / Aj mne skončí
časná púť, / náhle príde prítmie. / Bože, nedaj zabudnúť, / že si Ty vždy pri mne.

4.V živote i pri smrti / vedieš svoje deti, / Tvoja láska hreje ich, / nádej slnkom svieti. / Zostaň
s nami,
Pane náš, / veď nás svojou cestou / k domu Otca, kde
pre nás / pripravil si miesto.

136. Ťažká rana bolí, páli

mel. Čo môj Boh chce, to sa vždy staň

1. Ťažká rana bolí, páli,
ktože nám ju obviaže?
Tmavé mračno obzor halí,
kto nám slnko ukáže?
Mnohé v duši sú otázky,
kto dá na ne odpoveď?
Len Ty, Pane! Z veľkej lásky
skloň sa, svojím slovom svieť.

2. Ty aj raniš, Ty aj liečiš, / novú nádej srdcu dáš, /
Ty zarmútiš, Ty aj tešíš, / v bezradnosti nenecháš. /
Preto k Tebe, Pane milý, / s dôverou sa vinieme: /
keď klesáme, pridaj sily, / potešuj, keď plačeme.

3. Nedaj zúfať, uisti nás, / že nás predsa miluješ, / aj
keď príde odchodu čas, / nad nami sa zmiluješ. / Nechceš, aby človek hriešny / musel večne
zahynúť, / aj
keď z ľudí nevie to nik, / ako skončí časnú púť.

4. Ty si spásou nám vymohol, / keď si niesol muky,
križ, / aj moc smrti si premohol - / i nás znovu obživíš. / Preto vierou tešíme sa: / Ty, čo
všetkých spasit' chceš, / tým, čo Teba pridržia sa, / večný život
daruješ.

137. Rýchly posol smrti prišiel

mel. Čo môj Boh chce, to sa vždy staň

1. Rýchly posol smrti prišiel,
svojich milých opúšťam,
do cieľa môj život došiel,
dušu Bohu porúčam.
Keď Pán pozve, na hlas Jeho
odchádzame ku Nemu,
aby sme tam boli spolu,
blízko Bohu večnému.

2. Rýchly posol na výstrahu / prišiel náhle medzi nás.
/ Buďme preto pripravení, / vykúpime múdro čas. /
Pán nás pozval, aj vás pozve, / moji drahí a milí, /
bdejme všetci, veď nevieme, / v ktorej to bude chvíli.

3. Idem s vierou a nádejou / pred tvár Otca večného,
/ spolieham sa na zásluhy, / milosť Syna Božieho. /
Verím, z Jeho láskavosti / čaká aj mňa spasenie, /
prijme ma tam, kde je radosť, / pokoj, Boha videnie.

138. Zamysli sa, ó, človeče

mel. Čo môj Boh chce, to sa vždy staň

1. Zamysli sa, ó, človeče,
ktorý žiješ v časnosti
prečo nepozdvihneš srdce
k stálej, večnej radosti?
Prečo iba po márnosti
túžiš sveta zradného,
nemáš v tejto smrteľnosti
k nebu Vodcu verného?

2. Ježiš je tvoj verný Vodca, / vedie v slávy neba
stan, / On je život náš i sudca, / ako Písmo vraví nám.
/ Preto chráň sa vytrvale / poblúdenia každého, /
kráčaj vždy po ceste pravej / povolania Božieho.

3. Umrieť musíš, nezabudni, / hoci chvíľu nepoznáš, /
nečakane keď sa splní / aj pri tebe Boží hlas, / a keď
raz do hrobu zložíš / svoje kosti v časnosti, / musíš
raz pred súdom Božím / zastať v zodpovednosti.

4. Kriste milý, iba Ty si / všetkých ľudí Spasiteľ, /
Priateľ duší najvernejší, / aj pri smrti Tešiteľ, / skloň
sa, Pane, ku každému, / k nám, čo v Teba veríme, /
prípoj k húfu nebeskému, / tam nech večne Tvoji
sme.

140. Hrob nie je väzením

1. Hrob nie je väzením,
bárs hrdé skloní hlavy.
Je vchodom a my ním
vojst' smieme pred trón slávy.

2. Hrob nie je väzením, / keď končí vinobranie. /
Mráz a chlad prostred zím. / Slza, čo z neba kanie.

3. Hrob nie je väzením / pre kríž a dvoje ramien. /
Dotykom anjelským / je odvalený kameň.

4. Hrob nie je väzením, / bárs hrdé skloní hlavy. /
Kristus je Víťaz, s Ním / vojst' smieme pred trón slávy.

141. Keď ťa zmorí žitia zhon

1. Keď ťa zmorí žitia zhon,
tu spočynieš napokon,
tu v zátíší sa utíši

boj a práca, stesk a ston,
tu spočinieš napokon.

2. Keď prepadneš smrti tmám, / Hospodin ťa chráni
sám, / bezmocného / ruka Jeho / sprevádza ťa k nebesám, / Hospodin ťa chráni sám.

3. Keď spočinie naša hrud', / Hospodine, Ty nás
vzbud' / z tmy hrobovej, / v sláve novej, / ráč nás k sebe privinúť, / Hospodine, Ty nás vzbud'!

142. Nad hriechom aj nad smrťou

mel. Dobrý boj som na svete

1. Nad hriechom aj nad smrťou zvíťazil si,
Pane, toto svetlo ožiari naše putovanie.
Zaženie tmu, hrobu tieň,
zlomí ostne pekla, Tvoja krv pre
spásy deň darmo nevytekla.

2. V Tebe, živom Pánovi, / víťazná je nádej, / že pre
večnosť vzbudíš nás - / budeme žiť ďalej. / Aj keď telo smrteľné / zotlie v hrobe tmavom, /
z Tvojich rúk
nesmrteľné / vzíde s večnou slávou.

3. Vďaka Ti za víťazstvo, / za istotu spásy, / v ktorej
duša nádej má / uzrieť nebies krásy. / A tak cesta za
Tebou / nie je času stratou, / ani márnou námahou, /
ale cestou svätou.

143. Smieť žiť pre Krista

1. Smieť žiť pre Krista, pre Neho mrieť,
ó, to je blaho, nad ktoré niet!
Hodno zaň trpieť, hodno bojovať,
ach, hodno cele opustiť svet!

2. Smieť žiť pre Krista, nieť hanu, strasť / smieť raz
čo víťaz vojsť v nebies vlasť. //: V korune slávy zastat' pred Bohom / a žiť tam večne, ó, to je
slasť! :/

3. Smieť žiť pre Krista, kým trvá deň, / no, i keď žiaľny zapadol tieň, //: vždy smieť Mu slúžiť
a neochabnúť, / tú milosť verným Boh dáva len:/

144. Rozlúčme sa, nezúfajme

mel. Za opatrovanie dobré

1. Rozlúčme sa, nezúfajme,
Pán aj v smrti s veriacim je,
a keď zhasne žitia plameň:

Kristus je náš život. Amen.

2.Amen. Nech sa pri nás stane / Tvoja vôľa, svätý Pane! Hoc je ťažký smrti kameň, / odvalil ho Kristus.

Amen.

3.Prišiel človek, zas odchádza, / plač a bôľ ho odprevádza, / noc však premení sa na deň. / Kristus zárukou je. Amen.

4.V tejto viere – nezúfajme! / Pánovi sa odovzdajme.
/ Smrť je spánok, smrť je sťa sen. / Pán nás z neho
vzbudí. Amen.

145. K Tebe, ó, Bože môj

1.K Tebe, ó, Bože môj, bližšie v Tvoj
stan! Aj keď ma kríž tlačí,
zriem k nebesám. Predsa rty
vo speve, Bože môj, len k Tebe,
Bože môj, len k Tebe, bližšie k Tebe.

2.Keď slnko pútnikom / zapadne v diaľ, / nad hlavou
noc – lôžkom / pár tvrdých skál, / i vo sna objeme, /
Bože môj, len k Tebe, / Bože môj, len k Tebe, /
bližšie k Tebe.

3.Vtedy zjav – púť moju / v stupňoch sláve, / že všetko, čos' mi dal - / z lásky dané, / anjelský
chór, že
mne / sprievodcom ku Tebe, / sprievodcom ku Tebe,
/ bližšie k Tebe.

4.Tak myseľ v modlitbe / mytá, čistá, / z tvrdých skál
trápenia / Bethel schystá, / v súžení dospeje, / Bože
môj, ku Tebe, / Bože môj, ku Tebe, / bližšie k Tebe.

5.A keď raz na krídlach / v radosti deň, / zabudnúc
svet celý / výš sa vznesiem, / aj vtedy pri speve, / Bo-
že môj, len k Tebe, / Bože môj, len k Tebe, / bližšie
k Tebe.

146. Kto za pravdu horí

1.Kto za pravdu horí
v svätej obeti,
kto za ľudstva práva
život posväťí,
kto nad krivdou biednych
slzu vyroní: Tomu moja
pieseň slávou zazvoní.

2.Kto stojí v slove, čo priam zhrkne svet, / komu
nad statočnosť venca v svete niet, //: koho dar nezvedie, hrozba neskloní: / Tomu moja pieseň
slávou
zazvoní. :/

3.Pán Boh šľachetnosti nebo vystavil, / večné On pre
podlosť peklo podpálil, //: kto ctí pravdy božskej
božské zákony: / Tomu moja pieseň slávou zazvoní. :/

147. Už toto telo kryje zem

mel. Rozlúčme sa s týmto telom

1.Už toto telo kryje zem,
my všetci pevne verme len,
že hoc sa stráca ako tieň,
Pán Boh ho vzkriesi v súdny deň.

2.Už pred Bohom je duša tá / a z lásky Jeho žije tam,
/ zo smrti, hriechu, všetkých vín / ju vykúpil sám Boží Syn.

3.Tam skončí každý smútok, bôľ, / len časný tu na
zemi bol. / Kto za Kristom šiel životom, / žiť bude na
veky pri Ňom.

4.Nuž, rozlúčme sa s telom tým, / nech Pán života
vždy je s ním, / a doložme náš vrúcny hlas: / tak, Pane Kriste, spas aj nás.

5.Tú nádej dal nám Kristus Pán, / čo prýšti z Jeho
svätých rán, / On z večnej smrti vyrval nás, / za to
Mu vďaka v každý čas!

148. Idem už do hrobu

1.Idem už do hrobu
smutného, tmavého,
tam budem spočívať
až do dňa súdneho.

2.Odkladám žiaľ i stesk, / pozemskej krásy lesk, / pokoj a klud hľadám, / zmierenie si
žiadam.

3.Života končí beh, / vidím už spásy breh, / Ježiš ma
víta tam, / na Neho pozerám.

4.Tento svet opúšťam, / Krista sa nespúšťam. / Mesiaca, slnka jas / zastrel mi smrti mráz.

5.Lúčim sa s milými / priateľmi, známymi: / Pán Boh
vás požehnaj, / vytrvať v dobrom daj!

149. Keď slnka jas a svetlo hviezd

1. Keď slnka jas a svetlo hviezd
hasne nám, hasne nám,
milé je vtedy ducha vzniesť
k nebesám, k nebesám,
kde temná noc už nebýva,
jasný deň tam sa rozlieva, tá
hviezda večne žiarivá,
Ježiš sám, Ježiš sám.

2. Keď vzmáha hriech sa vôkol nás, / lešť a klam, lešť
a klam, / duch vzlietne ako na krídlach / k nebesám,
k nebesám, / kde vanie pokoj po boji, / kde všetky
búrky spokojí / i všetky rany zahojí / Ježiš sám, Ježiš
sám.

3. Keď priateľ dáva posledné / zbohom nám, zbohom
nám, / náš duch pohliada nádejne / k nebesám, k nebesám, / kde zatíchne už každý vzdych /
na spásy brehoch nebeských, / tam stiera slzy plačúcich / Ježiš
sám, Ježiš sám.

150. Zbohom buďte, všetci

1. Zbohom buďte, všetci moji milí,
čo ste tu so mnou v láske žili.
Svoju smrť vždy na pamäti majte
a Boha večného sa bojte!
Na svete večne nedá sa dlieť,
každý človek musí predsa umrieť,
Pánu vydať zo života počet.

2. Milosrdný Otče, vrúčne žiadam: / Ku mne sa nehodnému priznaj, / z hriechov svojich
úprimne sa kajám, / odpusť a milosť svoju mi daj! / Pred Božím
prísny súdom mám stáť, / Ty však, Kriste, s láskou
na mňa pohľad, / do radosti večnej ráč ma prijať.

151. Zostaň so mnou, Pane milý

1. Zostaň so mnou, Pane milý,
na zem závoj čierny padá,
k večeru sa deň nachýlil,
odpočinok pútnik hľadá.

2. Mne tieň v dušu často sadá, / slnca zlatý lúč keď
chladne, / preto Teba, Pane, žiada, / prv než srdce
v hrudi zvädne.

3.Zostaň so mnou v každom boji, / vyslyš v kríži bôľne vzdychy, / Tvojom túžim po pokoji, /
Baránok si
Boží tichý.

4.Dušu často smútok tiesni, / pochybnosť ju súži,
morí; / vtedy volá v tichej piesni, / pred Tebou sa
zbožne korí.

5.Zostaň potom so mnou, Pane, / do hrobu keď ľahnú údy, / verím, telo znovu vstane, / Tvoja
moc ho
z prachu vzbudí.

152. Verím to pevne

1.Verím to pevne, verím z celej
duše, že ducha môjho
ani smrť nezmôže, zhorí zem,
slnko raz prestane svietiť,
ja však budem žiť.

2.Moc Božia vo mne, duch som z Ducha Jeho, / žijem v Ňom z lásky Otca nebeského. / Kto
nás rozlúči? V Kristu mám bezpečný / svoj život večný.

3.Div Božej lásky najmilostivejší! / Človek je málo od anjela menší, / z prachu stvorený,
určený pre večnosť / a nesmrteľnosť.

4.Nuž, hore srdce, časný zeme občan, / host' si na
zemi, duchom však nebešťan! / Pamätaj na to, že
si povoláný / do večnej slávy.

5.Nech ťa nezvedie hriech a márnosť jeho, / vedz,
v Kristu máš dar života večného, / tak dosvedčuj
sa v skutkoch pobožnosti, / viery, svätosti!

153. Rozlúčme sa s týmto telom

1.Rozlúčme sa s týmto telom,
pochovajme ho s pokojom
v pevnej nádeji vzkriesenia
a večného oslávenia.

2.Ukladá sa porušené, / vstane telo oslávené, / pochová sa smrteľné, / Boh ho vzkriesi
nesmrteľné.

3.Zo zeme je, naspäť ide, / raz duchovné odtiaľ vyjde, / keď zaznie trúba anjela / a Syn Boží
mocne zvolá:

4.Vstaňte, mŕtvi, poďte k súdu, / kde skutky odkryté
budú; / vy, ktorí ste bolí verní, / vy budete oslávení.

5.Kriste, Tvoje umučenie / nech nám slúži na spasenie, / odval' z nášho hrobu kameň, / daj s Tebou byť večne. Amen.

154. Hojže, Bože, jak to bolí

1.Hojže, Bože, jak to bolí,
keď sa junač roztratí
po tom šírom sveta poli
na chlebovej postati;
každý svojou pošiel stranou
hnaný žitia nevôľou,
v osamelých sa havranov
zmenil kŕdeľ sokolov.

2.Hojže, Bože, jak to morí, / keď žitie už uchodí /
a kajúcou dušou horí / peklo, hriechy a škody: / Kto
mi vráti zašlé doby, / čo ich mladosť zmárnila? / Kto
sa vráti, keď na hroby / hodinka zazvonila?

3.Hojže, Bože, Bože drahý, / ber len – veď čože stratím? / Na ten svet som prišiel nahý /
a nahý sa navrátim, / len sa potom neuchyľuj, / bud' ostatnou útechou,
/ omilosť, Bože, omilosť, / keď ostanem sám s Tebou.

155. Vzkriesenie čakáme

1.Vzkriesenie čakáme, vzkriesenie čakáme tohto, tohto tela, lebo veríme, veríme, že raz
istotne Boha uzrieme: Kriste náš,
zachráň nás, nech večne nezhygnieme!

2.Do zeme kladie sa, / do zeme kladie sa / len telo, /
len telo, duch však k Bohu vznesie sa, vznesie sa, /
kde už nielo nijakých bolestí: / Utíš sa, poteš sa, / tam
budeš žiť v radosti!

3.Za nimi pôjdeme, / za nimi pôjdeme, / s nimi však,
/ s nimi však z hrobov svojich vstaneme vstaneme, /
keď anjel zvolá: Vstaňte zo zeme! / Kriste náš, prijmi
nás / tam, kde s Otcom prebývaš!

4.Udeľ nám milosti, / udeľ nám milosti, / nebeskej, /
nebeskej neskonalej radosti, radosti / po tejto časnej
mnohej žalosti. / Si náš Pán, skloň sa k nám, / večný
život daruj nám!

Pohrebné antifóny

01.Blahoslavení sú všetci, ktorí v Pán umierajú.

- Oni od svojich prác odpočívajú.*
02. Blahoslavení čistého srdca.
Lebo oni Boha uvidia.
03. Nikto z nás nežije sebe a nik sebe neumiera.
Lebo či žijeme, či umierame, Pánovi sme.
04. My tu nemáme trvalé miesto.
Ale hľadáme ono budúce.
05. Kristus pozýva: Poďte ku mne všetci,
ktorí sa namáhate a ste preťažení.
Ja vám dám odpočinutie, sľubuje nám náš Pán.
06. Uvaľ na Hospodina svoju cestu a dúfaj v Neho.
Utiš sa pred Hospodinom a očakávaj na Neho.
07. Nech sa vám srdce nestrachuje, verte v Boha
a verte vo mňa.
*V dome môjho Otca je mnoho príbytkov,
sľubuje nám náš Pán.*
08. Blahoslavení sú žalostiaci, vraví Kristus Pán.
Lebo oni potešenia dôjdu.
09. Lebo tak Boh miloval svet, že svojho
jednorodného Syna dal.
*Aby nezahynul, ale večný život mal každý,
kto verí v Neho.*
10. Hospodine, uč nás tak počítať dni života,
aby sme múdre srdce získali.
Zmiluj sa, Bože, nad svojimi sluhami.
11. Dovoľte dieťkam prichádzať ku mne
a nebráňte im, vraví Kristus Pán.
Lebo takých je kráľovstvo nebeské.
12. Hospodin dal, Hospodin vzal.
Nech je požehnané meno Hospodinovo.
13. Pokorte sa pod mocnú ruku Božiu.
Aby vás časom povýšil.
14. Ak sa neobrátite a nebudete ako dieťky,
nikdy nevojdete do kráľovstva nebeského.
*Kto sa teda pokorí ako dieťa,
je najväčší v kráľovstve nebeskom.*
15. Každé telo je tráva
a všetka jeho nádhera sť'a poľný kvet.
*Usychá tráva, vädne kvet,
ale slovo nášho Boha zostáva naveky.*
16. Ajhľa, na piade si mi vymeral dni,
a čas môjho života je ako nič pred Tebou.
Len ako márnosť stojí tu každý človek.
17. Pamätaj na svojho Stvoriteľa
v dňoch svojej mladosti.
*Prv, ako prídu dni, o ktorých povieš:
nemám v nich záľubu.*
18. Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi,
aby videli vaše dobré skutky.
A velebili nášho Otca ktorý je v nebesiach.

19. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa,
lebo som krotký a pokorný v srdci.
A nájdete si odpočinutie duší, hovorí Kristus Pán.
20. Ktokoľvek vyzná ma pred ľuďmi,
toho vyznám aj ja pred svojím Otcom.
Ktorý je v nebesiach, hovorí Kristus Pán.
21. Kto chce prísť za mnou, nech zaprie seba samého.
Nech vezme svoj kríž na seba a nasleduje ma, hovorí Kristus Pán.
22. Prach sa navráti do zeme, ako bol prv.
Ale duch sa vráti k Bohu, ktorý ho dal.
23. Ja som cesta i pravda i život, vraví Kristus Pán.
Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze Neho.
24. Neopustím vás ako siroty, ale prídem k vám.
Pretože ja žijem, aj vy budete žiť, vraví Kristus Pán.
25. Pohltená bude smrť naveky, sľubuje Duch Boží.
A Pán, Hospodín, zotrie slzy z každej tváre.
26. Ako keď matka teší niekoho, budem vás tešiť, vraví Hospodín.
Keď to uvidíte, radovať sa vám bude srdce.
27. V obrátení a upokojení bude vaša záchrana.
V utíšení a dôvere bude naša sila.
28. K Tebe sa utiekam, Hospodine, Ty si mi skalou a
mojím hradom.
*Ty si mi nádejou, Hospodine, na Teba sa spolieham
od života matky.*
29. Teraz prepúšťáš, Pane, svojho služobníka (svoju služobnicu)
v pokoji.
Lebo moje oči videli Tvoje spasenie.
30. Dobrý boj som dobojoval, beh dokonal, vieru zachoval.
*Už mi je pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi dá
v onen deň Pán.*
31. Boh mi je skalou srdca a mojím údelom.
Aj keď mi hynie telo i srdce.
32. Dost' už teraz, Hospodine, vezmi si môj život.
Lebo lepšie mi je zomrieť, ako žiť.
33. Tí, čo sú zasadení v dome Hospodinovom,
prekvitať budú na nádvoriach nášho Boha.
*Ponesú ovocie i v šedinách, aby zvestovali,
že priamy je Hospodín.*
34. A teraz na čo očakávať, Pane?
K Tebe sa nesie moja nádej.
35. Túžim už umrieť a byť s Kristom.
Lebo mne žiť je Kristus a umrieť zisk.
36. Mladý som bol a zostarel som, Hospodine.
Ale spravodlivého nevidel som opusteného.
37. Nezavrhni ma v čase staroby, keď mi sila mizne,
Ty ma neopušť.
*Ó, Bože, nevzdáľuj sa odo mňa, Bože môj, ponáhľaj
sa mi na pomoc.*

38. Vieme, že keď sa stánok nášho pozemského príbytku aj zborí, máme dom od Boha.
Príbytok nie rukou zhotovený, večný v nebesiach.
39. Cez mnohé súženia musíme vojsť do kráľovstva nebeského.
Preto budme dobrej mysle a zotrvejme vo viere.
40. Utrpenia terajšej doby nie sú rovné budúcej sláve.
Ktorá sa má zjaviť na nás.
41. Milujúcim Boha všetky veci slúžia na dobro.
Tým, ktorí sú povolani podľa rady Božej.
42. Blahoslavený muž, ktorý vytrvá v pokúšaní.
Lebo keď sa dosvedčil, prijme veniec života.
43. Nebojme sa toho, čo máme trpieť.
Budme verní až do smrti a Pán nám dá veniec života.
44. Blízky je Hospodin tým, čo sú skrúšeného srdca.
A pomáha tým, čo sú ubitého ducha.
45. Prečo si skleslá, duša moja, a zmietaš sa vo mne?
Očakávaj na Boha, lebo ešte ďakovať budeš Jemu, spaseniu svojej tváre, svojmu Bohu.
46. Mnoho bied má spravodlivý.
Ale zo všetkých ho vytrhuje Hospodin.
47. Nepohŕdaj výchovou Všemohúceho.
Lebo On raní, On aj obväzuje, On udiera, Jeho ruky aj liečia.
48. Boh je verný, On nedopustí, aby ste boli pokúšaní nad možnosť.
Ale s pokušením spôsobí aj vyslobodenie.
49. Kto nás odlúči od lásky Kristovej?
Nás neodlúči ani súženie ani úzkosť, smrť ani život.
50. Boh bude prebývať s nami.
On zotrie každú slzu z očí a smrti už viac nebude.
51. Len v Bohu utíši sa moja duša, od Neho pochádza moja spása.
Dúfajte v Neho, ľudia, v každý čas, vylievajte si pred Ním srdce.
52. Milujem Hospodina, lebo počuje hlas môjho súženia.
Milostivý je Hospodin a spravodlivý, náš Boh sa zľutováva.
53. Ó, Hospodine, netrestaj ma v svojom hneve.
Ponáhľaj sa mi na pomoc, Pane, moja spása.
54. Bdejte, lebo neviete, kedy príde čas.
Pokánie čiňme a verme v evanjelium.
55. Neviete, čo bude zajtra s vaším životom.
Dokial' máme čas, čiňme dobre všetkým.
56. Sotva krok je medzi mnou a smrťou.
Ale Ty, Hospodine, nevzdáľuj sa! Ty sila si moja.
57. Napomínajte sa navzájom, dokial' sa hovorí: dnes.
Aby sa nikomu z vás nezatvrdilo srdce pre mámenie hriechu.
58. Nič nás nemôže odlúčiť od lásky Božej.
Ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.
59. Hospodin milosrdný je a ľútostivý, bohatý je v milosti.

- Ved' On vie, ako sme utvorení, a v pamäti má, že sme prach.*
60. Chod'te vo svetle, aby vás neprikvačila tma.
Verme v svetlo, aby sme boli deti svetla.
61. Zmiluj sa nado mnou, Bože, podľa svojej milosti.
Skry si tvár pred mojimi hriechmi a zotri všetky moje viny.
62. Ak budeš počítat' neprávosti, Hospodine,
Pane, kto ob stojí?
U Teba je však odpustenie, preto na Teba očakávam.
63. Ja som vzkriesenie a život, vraví Kristus Pán.
Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrel.
64. Ja viem, že môj Vykupiteľ žije.
A nakoniec sa postaví nad prachom.
65. Tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal.
Aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.